

УНИВЕРЗИТЕТ У ПРИШТИНИ СА ПРИВРЕМЕНИМ СЕДИШТЕМ У КОСОВСКОЈ МИТРОВИЦИ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Датум

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ
ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
1. Датум и орган који је именовао комисију
Одлуком Наставно-научног већа Филозофског факултета Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици број 610, донетом 5. 4. 2022., образована је комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације под насловом „Поетика романа Драгослава Михаиловића“.
2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, назив факултета (установе) у којој је члан комисије запослен:
1. Др Душко Певуља, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Бањој Луци, научна област Филолошке науке, уже научна област Српска књижевност и култура с компаратистиком и теоријом књижевности, председник.
2. Др Слајана Алексић, ванредни професор Филозофског факултета Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, научна област Филолошке науке, уже научна област Теорија књижевности, ментор.
3. Др Небојша Лазић, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, научна област Филолошке науке, уже научна област Историја српске књижевности, члан.
II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА
Маријана (Божидар) Стојковић рођена 15. 12. 1993. године у Приштини. Основну школу са одличним успехом и Вуковом дипломом завршила 2008. године у Готовуши. Средњу медицинску школу, „ЕТШ Јован Цвијић“ у Штрпцу завршила 2012. године са одличним успехом.
Своје школовање на Филозофском факултету у Косовској Митровици започела школске 2012/2013 године на Катедри за српску књижевност и језик. Поводом Дана Филозофског факултета у Косовској Митровици, на трећој години студија награђена за студента са највишим просечном оценом, на Катедри за српску књижевност и језик. Основне академске студије завршила 19. 06. 2017. године са просечном оценом 8.41.
Мастер академске студије уписала школске 2017/2018. године на Филозофском факултету у Косовској Митровици. Студије завршила 10. 04. 2019. године са просечном оценом 9.57.
Као студент мастер студија, који живи на Косову и Метохији, а који је показао завидне резултате у току студија, одлуком Катедре за српску књижевност и језик, Маријана Стојковић добитник је једног дела новчане награде, коју је песник и председник Матице српске, Иван Негришорац, поводом добијања награде „Златни крст кнеза Лазара“ на књижевној манифестацији „Видовданско књижевно бдење“, одржане 2018. године у Грачаници, даровао истакнутом студенту књижевности мастер студија у Косовској Митровици.
На основу уговора о ангажовању сарадника ван радног односа – демонстратора, 2018. године започиње ангажовање на Филозофском факултету у Косовској Митровици, на Катедри за српску књижевност и језик.

На седници Изборног већа Филозофског факултета у Косовској Митровици, одржаној 28. 1. 2020. године изабрана је у звање асистента на Катедри за српску књижевност и језик. На основу уговора о раду започиње радни однос на обављању послова асистента на Филозофском факултету у Косовској Митровици од 1. 3. 2020. године.

Докторске академске студије језика и књижевности (модул књижевност) уписала школске 2019/2020 године на Филозофском факултету у Косовској Митровици. Студент је треће године.

Члан КУД-а „Младост“ из Готовуше у периоду од 2007 – 2012. године.

Учесник бројних манифестација културног карактера.

Члан Друштва за српски језик и књижевност „Старо Косово“ са седиштем у Штрпцу.

Члан комисије литерарног конкурса „Тој ти викам“ за најбољу кратку причу на призренско-тимочком дијалекту Друштва за српски језик за књижевност „Старо Косово“, 2021. године.

Активност на промоцији Филозофског факултета Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици и сарађивање приликом процеса акредитације која се очекује 2022. године.

Учествовала је на следећим научним скуповима:

Међународни научни скуп „Наука без граница 3“, Филозофски факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици. 21-22. септембар 2019. године.

Научни скуп „Етика и естетика Григорија Божовића“ на Филозофском факултету у Косовској Митровици 16. и 17. маја 2020. године.

XIII научни скуп младих филолога Србије Филолошко-уметнички факултет у Крагујевцу, „Савремена проучавања језика и књижевности“, 10. априла 2021. године.

Учесник летње школе „Ми смо деца неба“ са темом „Православни Балкан у 13. и 14. веку“ у манастиру Преподобног Прохора Пчињског 15-18. јула 2021. године, организоване поводом обележавања 950 година манастира Преподобног Прохора Пчињског.

Похађала и савладала обуку програма стручног усавршавања „Целовита личност детета – допринос васпитача и наставника емоционалном оснаживању деце и ученика“ организатора *Пријатељи деце општине Инђија* из Инђије, 23. фебруара 2019. године.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

1. Стојковић, М. (2020). Функција и значење биља у обредно-обичајној пракси села Готовуша у Сиринићкој жупи. У: *Међународни тематски зборник Наука без граница 3* (књига 1), (345–363). Косовска Митровица: Филозофски факултет у Косовској Митровици.
2. Стојковић, М. и Костић Тмушић А. (2020). Предање о смрти Уроша Нејаког у житијној књижевности и у епским народним песмама. *Зборник радова Филозофског факултета Универзитета у Приштини*, (књига L (2)/2020, 61–81.
3. Стојковић, М. (2021). Григорије Божовић – жртва политичке идеологије. У: *Зборник радова Етика и естетика Григорија Божовића (Тематски зборник водећег националног значаја)* (225–234). Косовска Митровица, Зубин Поток: Филозофски факултет у Косовској Митровици, Културни центар „Стари Колашин“ Зубин Поток.
4. Стојковић, М. (2021). Приповетка Корито Светомира Арсића Басаре – прилог тумачењу књижевности. *Зборник радова Филозофског факултета Универзитета у Приштини*, књига L (4)/2021. 149–168.
5. Стојковић, М. (2022). Психоаналитички приступ у карактеризацији лика Вујке Белошеве из истоимене приповетке Григорија Божовића. У: *Савремена проучавања језика и књижевности. Зборник радова са XIII научног скупа младих филолога Србије*, година XIII (књига 2) (401–410). Крагујевац: Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, комисија сматра да кандидат Маријана Стојковић испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

НАПОМЕНА:

Кликните да бисте почели унос текста.

За ментора је предложен/а др Слађана Алексић, (звање) ванредни професор Филозофског факултета у Косовској Митровици, Катедра за српску књижевност и језик.

Библиографија ментора са најмање 5 (пет) јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

1. Алексић, С. (2018). *Теоријско и методолошко дело Петра Милосављевића*. Косовска Митровица: Универзитет у Приштини, Филозофски факултет.
2. Алексић, С. (2013). Наратолошка истраживања. *Зборник радова Филозофског факултета Универзитета у Приштини*, број XLIII (1), 261–272.
3. Алексић, С. (2013). Онтологија постмодерне теорије приче и приповедања. *Зборник радова Филозофског факултета Универзитета у Приштини*, број XLIII (2), 673–683.
4. Алексић, С. (2017). Концепција логоцентризма и савремене књижевне теорије. *Црвене студије*, година XIV, (број 14), 479–489.
5. Алексић, С. (2019). Допринос Светог Саве херменеутици. *Црвене студије*, година XVI, (број 16/1), 311–327.
6. Алексић, С. (2019). Хронотоп у теорији приповести и приповедања. *Зборник радова*. бр. XLVI (2), 43–58.
7. Алексић, С. (2016). Књижевнотеоријски и филозофски ставови Лазе Костића. *Зборник радова Филозофског факултета*, бр. XLVI (2), 495–511.
8. Алексић, С. (2021). Проблем страдања деце у роману Браћа Карамазови Достојевског. *Српска Баштина*, VI/1, 61–74.
9. Алексић, С. (2018). Уметност речи штампаних књига Божидара Вуковића. У: *Божидар Вуковић и српска књига у Венецији*. *Црвене студије*, година XV, (број 15) (33–44). Ниш: Центар за црквене студије.
10. Алексић, С. (2018). Теоријска промишљања постмодернизма. У: *Наука без граница I, Време и простор* (121–135). Косовска Митровица: Филозофски факултет.
11. Алексић, С. (2021). Теоријски проблеми периодизације књижевности. *Зборник радова Филозофског факултета*, бр. LI (4), 131–149.

Комисија сматра да проф. др Слађана Алексић испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације из области: Теорија књижевности, Тумачење књижевног дела, Српска књижевност 20. века.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:**ОЦЕНА:**

1. Формулације назива дисертације

Комисија закључује да је радни назив дисертације „Поетика романâ Драгослава Михаиловића“ прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.

2. Предмета (проблема) истраживања

Опис теме: У основи овог истраживања налази се поетичко испитивање фикцијског романеског опуса једног од најзначајнијих писаца прозе „новог стила“ који се јавља у 20. веку, Драгослава Михаиловића. Истраживање обухвата шест романа овог писца међу којима су *Кад су цветале тикве* (1968), *Петријин венац* (1975), *Чизмаши* (1983), *Гори Морава* (1994), *Злотвори* (1997) и *Треће пролеће* (2002). С обзиром на то да је тема овог истраживања поетика романâ Драгослава Михаиловића, неопходно је, на самом почетку истраживања, залажење у теоријска објашњења генезе појмова поетика, роман и поетика романа. Због тога ће у току истраживања бити наведени бројни ставови и запажања различитих истраживача, који су се бавили изучавањем наведених појмова, првенствено полазећи од Аристотелове *Поетике*, до савремених проучавања, међу којима су значајна имена Жерар Женет, Роман Јакобсон, Ролан Барт, Михаил Бахтин, Пол Рикер, Никола Боало, Едвард Форстер, Петар Милосављевић, Јован Деретић, Гојко Тешић, Цветан Тодоров, Зденко Шкроб, Љубомир Долежал, Новица Петковић и многи други. Кроз само разматрање појма поетике намеће се потреба да се у току истраживања осветле појмови експлицитне и имплицитне поетике и да увидом у експлицитну поетику Драгослава Михаиловића дође до његове имплицитне поетике, односно иманентног у његовом

романеском опусу. На тај начин се, приликом проучавања конкретног књижевног дела јавља потреба да се разграниче појмови експлицитне и имплицитне поетике. Увидом у пишчеве поетолошке исказе, ставове и начела стварања, односно у експлицитну поетику и у оно што ишчитавамо из његових уметничких текстова, добићемо целовиту слику стваралаштва једног писца. Поред различитих мишљења критичара књижевно стваралаштво Драгослава Михаиловића и те како добија на значају и представља једно од најсмелијих, најамбициознијих и најзначајнијих достигнућа српске прозе у другој половини 20. века. Драгослав Михаиловић изазвао је велику пажњу читалачке публике и критике, не само тематиком која је била интригантна већ и иновативним стваралачким концептом обогаћеним документарном грађом. Међутим, бурна реакција актуелног социјалистичког режима 1968. године на роман *Кад су цветале тикве* као и на истоимену представу, која је 1969. године забрањена у Југословенском драмском позоришту, учинила је да овај плодотворан и и те како значајан писац буде неправедно постављен на маргине књижевне сцене, што је допринело недовољној истражености његових књижевних дела. Схватање историје приказано у романима је схватање једне епохе о којој се пише као о времену трагичних судбина и трагичног положаја човека у историји који се под утицајем њених токова трансформише и спознаје сопствени трагизам. Револуционаран у свом стилу, Драгослав Михаиловић у својим романима главне ликове ставља у ситуације у којима су они принуђени да причају своју животну причу, без задршке, са акцентом на метаморфозе које ће их у колотечини времена обликовати и мењати као личности. Када је у питању тематско-мотивски круг којем је Драгослав Михаиловић у својим романима приклоњен, немогуће је не поменути његову велику приврженост историјском моменту. Дух једног времена и актуелне власти неретка је тема која се провлачи кроз готово све његове романи. Безброј историјских података Михаиловић вешто подводи под уметничко обликовање и претвара у творевине маште. Чак и сами ликови у романима проговарају о историјском контексту и својим деловањем симболизују човека притиснутог идеологијом и политичким једноумљем. Михаиловић је у својим романима тематизовао оне догађаје, који су се одиграли пре, за време и после Другог светског рата. Начин на који он приказује и обликује друштвено-историјску климу индиректно утичу на трагику судбине ликова. Мотив љубави, зла, несреће, истине, патње, носталгије само су неки од доминантних мотива у његовим романима. Спајајући старо и ново, традиционално и модерно Драгослав Михаиловић тка своју поетику укрштајући је са бројним питањима појединца и културе и његовим трагичним положајем у свету. Ликови у романима су посебно упечатљиви јер писац бира „малог човека“ и његову губитничку животну ситуацију, трагичну по дефиницији. Формулисањем и обликовањем искуства идеолошког и историјског усуда, Драгослав Михаиловић ствара ликове који, притиснути тим околностима у времену и простору показују немогућност да му се одупру. Уз помоћ индивидуалног доживљаја света писац слика и онај други, колективни, јер су друштвене околности у којима се одвија радња романа у директној вези са судбинама главних ликова и судбином српског народа. Михаиловићев романсијерски опус је прича о сложенем устројству света у коме се књижевни ликови непрестано боре како у друштвеној заједници тако и са самим собом. Управо због карактеристичних људских судбина које он приказује, пажња током овог истраживања биће усмерена на њихово издвајање од осталих ликова, карактеризацију, психологизацију и начине њиховог трансформисања у току романа. Михаиловићев романи су заправо врста хронике једног друштва приказане путем судбина појединаца, било да су то српски сељаци или људи из урбанијих средина. Михаиловић је карактеристичан и по томе што у нарацији доследно примењује такозвану технику *сказа* (првенствено су у питању романи *Кад су цветале тикве*, *Петријин Венац*, *Чизмаши*), специфичну наративну форму стилизације у првом лицу. У осталим Михаиловићевим романескним остварењима долази до промене наративних техника; у роману *Гори Морава* до изражаја долази ауторски ја-приповедач (приповедање у првом лицу), док су романи *Злотвори* и *Треће пролеће* дати из перспективе свезнајућег приповедача. Познато је да су наратор и главни лик најзначајнији елементи наративне структуре, они ће у току истраживања бити посматрани и путем феномена времена и простора, уз претходна теоријска одређења самих појмова користећи се радовима Жерара Женета, Мике Бала и других истраживача. У раду ће бити истражена функција времена и простора у романима Драгослава Михаиловића, функција њихових аспеката и садржаја као и однос са другим елементима у склопу наративних структура. У последњем поглављу овог истраживања наш фокус ће бити усмерен на фолклорни подтекст у романима, међу којима можемо издвојити *Петријин Венац* и *Гори Морава* као два најдоминантнија романа из опуса овог писца погодна за овакву врсту анализе. У овом одељку ћемо показати како је писац радњу поменутих романа сместио у изразито патријархални амбијент и издвојити облике и примере традиционалне културе који су доминантни у грађењу ликова и света који их окружује. Романи Драгослава Михаиловића богати су примерима обреда прелаз (рођење, свадба и смрт), који су приказани у оним облицима у којима су присутни у нашој традицији као и архетипским нијансама укорењеним у колективну свест људи са наших простора. Преузимањем из традиционалне културе бројних представа о животу и свету, романи Драгослава Михаиловића представљају праву ризницу за расветљавање његове поетике тумачене у кључу традиције и фолклорног наслеђа. Након

увида у одлике Михаиловићевих експлицитних исказа и имплицитне поетике, на основу анализе поменутих романа, биће донети закључци.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеностју, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је приложио библиографију и следеће библиографске јединице релевантне за истраживање:

Кликните да бисте почели унос текста.

Извори

1. Михаиловић, Д. (1984а). *Кад су цветале тикве. Дела Драгослава Михаиловића*. Београд: Београдско издавачко-графички завод, Српска књижевна задруга, Просвета.
2. Михаиловић, Д. (1984б). *Петријин венац. Дела Драгослава Михаиловића*. Београд: Београдско издавачко-графички завод, Српска књижевна задруга, Просвета.
3. Михаиловић, Д. (1984в). *Чизмаши. Дела Драгослава Михаиловића*. Београд: Београдско издавачко-графички завод, Српска књижевна задруга, Просвета.
4. Михаиловић, Д. (1994). *Гори Морава*. Београд: Српска књижевна задруга.
5. Михаиловић, Д. (2002). *Треће пролеће*. Београд: Чигоја штампа.
6. Михаиловић, Д. (1997). *Злотвори*. Београд: Народна књига/Алфа.
7. Михаиловић, Д. (1990). *Голи оток*. Београд: НИП Политика.
8. Михаиловић, Д. (1995). *Голи оток*. Књига трећа. Београд: Српска књижевна задруга, Београдско издавачко-графички завод.
9. Михаиловић, Д. (1999). *Голи оток*. Београд: НИП Политика.
10. Михаиловић, Д. (1984г). *Фреде, лаку ноћ. Дела Драгослава Михаиловића*. Београд: Београдско издавачко-графички завод, Српска књижевна задруга, Просвета.
11. Михаиловић, Д. (1984д). *Ухвати звезду падалицу*. Београд: Београдско издавачко-графички завод, Српска књижевна задруга, Просвета.
12. Михаиловић, Д. (1993). *Лов на стенице*. Београд – Приштина: Београдско издавачко-графички завод, Панорама.
13. Михаиловић, Д. (2015). *Кратка историја сатирања*. Београд: Службени гласник.
14. Михаиловић, Д. (2000). *Јалова јесен*. Београд: Народна књига/Алфа.
15. Михаиловић, Д. (2010). *Преживљавање*. Београд: Завод за уџбенике.
16. Михаиловић, Д. (2001). „Свет без нијанси” и „Мирослављево јеванђеље”. У: *Црвено и плаво*. Београд: НИИ.
17. Михаиловић, Д. (2007). *Мајсторско писмо*. Београд: ауторско издање.

Литература

1. Абот, Х. П. (2009). *Увод у теорију прозе*. Прев. М. Владић. Београд: Службени гласник.
2. Аристотел (1988). *О песничкој уметности*. Превео Милош Н. Ђурић. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.
3. Арсенијевић, М. (2003). *Време и времена*. Београд: Дерета.
4. Андрејевић, Д. (2021). *Тумачење српске књижевности (XX XXI век)*. Косовска Митровица: Градска библиотека „Вук Караџић“ Косовска Митровица.
5. Аврамовић, З. (2017). *Социолошко читање књижевности*. Београд: Evro Book.
6. Алексић, С. (2018). *Теоријско и методолошко дело Петра Милосављевића*. Косовска Митровица: Универзитет у Приштини, Филозофски факултет.
7. Алексић, С. (2013). Наратолошка истраживања. *Зборник радова Филозофског факултета Универзитета у Приштини*, број XLIII (1), 261–272.
8. Алексић, С. (2013). Онтологија постмодерне теорије приче и приповедања. *Зборник радова Филозофског факултета Универзитета у Приштини*, број XLIII (2), 673–683.
9. Алексић, С. (2017). Концепција логоцентризма и савремене књижевне теорије. *Црвене студије*, година XIV, (број 14), 479–489.
10. Алексић, С. (2019). Хронотоп у теорији приповести и приповедања. *Зборник радова*, бр. XLVI (2), 43–58.
11. Барон-Коен, С. (2012). *Психологија зла*. Прев. С. Бањац. Београд: Клио.
12. Барт, Р. (1990). „Ефекат стварног”. Прев. Јелена Новаковић. Београд: Трећи програм, бр. 85.
13. Батај, Ж. (1977). *Књижевност и зло*. Прев. И. Чоловић. Београд: Београдско издавачко-графички завод.
14. Бахтин, М. (1991). *Аутор и јунак у естетској активности*. Прев. А. Бадњаревић. Нови Сад: Братсво-Јединство.
15. Бахтин, М. (2013). *Естетика језичког стваралаштва*. Прев. М. Грбић. Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, Сремски Карловци.
16. Бахтин, М. (1989). *О роману*. Прев. А. Бадњаревић. Београд: Нолит.
17. Бахтин, М. (1967). *Проблеми поетике Достојевског*. Прев. М. Николић. Београд: Нолит.
18. Бахтин, М. (1991). *Аутор и јунак у естетској активности*. Нови Сад: Братско и јединство.
19. Bahtin, M. (1989). *O romanu*. Beograd: Nolit.
20. Башлар, Г. (2005). *Поетика простора*. Београд : Б. Кукић, Чачак: Градац.
21. Бандић, И. М. (1973). Кратка уводна историја: Напомене о роману и Реторика и проза: језик као постојбина света. У: *Савремена проза. Зборник*. Београд: Нолит.
22. Bal, M. (1988). *Fokalizacija, Putevi*. Vanja Luka, knjiga XXXIX, str. 61–74.
23. Bal, M. (1995). *Naracija i fokalizacija*, Reč. Beograd, godina II, broj 8, str. 71–82.
24. Бал, М. (2000). *Наратологија*. Прев. Р. Мирковић. Београд: Народна књига – Алфа.

25. Барт, Р. (1979). *Књижевност, митологија, семиологија*. Београд: Нолит.
26. Bart, R. (1975). *Zadovoljstvo u tekstu*. Gradina: Niš.
27. But, V. (1975). *Retorika proze*. Beograd: Nolit.
28. Бечановић Николић, З. (1998). *Херменеутика и поетика, Теорија приповедања Пола Рикера*. Београд: Геопоетика.
29. Бити, В. (2005). *Интерес приповједног текста*. Загреб: Свеучилишна наклада Либер.
30. Бован, В. (1990). *Народна књижевност*. Приштина: Завод за уџбенике и наставна средства.
31. Бодријар, Ж. (1994). *Прозирост зла*. Прев. М. Радовић. Нови Сад: Светови.
32. Бок, Ж. (2005). *Жена у историји Европе: од средњег века до данас*. Београд: СЛЮ.
33. Бут, В. (1976). *Реторика прозе*. Београд: Нолит.
34. Ван Генеп, А. (2005). *Обреди прелаза*. Прев. Ј. Лома. Београд: СКЗ
35. Виноградов, В. (2009). Проблем сказа у стилистици. *Поља*, год. ММХ, бр. 458.
36. Војновић, Ж. (2013). Сказ у „Петријином венцу“ Драгослава Михаиловића. *Траг*, год. XX, бр. 3-4.
37. Владушић, С. (2012). Злотвори као романизирана историја. У: *Књижевно дјело Драгослава Михаиловића. Ћоровићеви сусрети. Зборник*. Билећа-Гацко: СПКД Просвјета.
38. Вучковић, Р. (2005). *Модерни роман двадесетог века*. Источно Сарајево: Завод за уџбенике и наставна средства.
39. Viktor V. Problem skaza u stilistici. *Polja*, br. 458/2009, 81.
40. Гароња, Радованац, С. (2010). *Жена у српској књижевности*. Едиција Легат, књига 7, Нови Сад: Дневник.
41. Делић, Ј. (1996). Бахтинова теорија дијалога и питања поетике сказа. *Књижевна историја*, год. XXVIII, бр. 100.
42. Делић, Ј. (2012). Драгослав Михаиловић – писац превратник. У: *Зборник. Ћоровићеви сусрети*. Билећа-Гацко: СКПД Просвјета.
43. Делић, Л. (2009). Петрија – на двострукој периферији. У: *О делу Драгослава Михаиловића. Зборник*. Врање: Учитељски факултет у Врању.
44. Душанић, Д. (2017). *Фикција као сведочанство*. Београд: Досије студио.
45. Деретић, Ј. (1974). *Поетика Доситеја Обрадовића*. Београд: „Вук Караџић“.
46. Деретић, Ј. (1997). *Поетика српске књижевности*, Београд.
47. Деретић, Ј. (2004). *Историја српске књижевности*, Београд.
48. Ђорђевић, Т. (1984). *Наш народни живот*. Београд: Просвета.
49. Ђорђевић, Т. (1912). *О српским женама*. Београд: Нова штампарија „Давидовић“.
50. Едел, Л. (1962). *Психолошки роман*. Прев. Е. Кузмановић. Београд: Култура.
51. Еко, У. (2001). *Границе тумачења*. Београд: Paideia.
52. Епштејн, М. (2012). *Филозофија љубави*. Сремски Карловци, Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића.

53. Елијаде, М. (2003). *Свето и профано*. Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића.
54. Edmiston, V. F. (1995). *Fokalizacija i pripovedač u prvom licu: jedna revizija teorije*. Београд: Реџ, година II, број 8, стр. 9–102.
55. Ероп, Г. (1992). Појам тумачења у књижевним студијама, Лексикографска обрада. У: *Зборник у част Војислава Ђурића*. Београд: Филолошки факултет и институт за књижевност.
56. Живковић, Д. (1991). *Теорија књижевности са теоријом писмености*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.
57. Ејхенбаум, Б. (2012). Како је направљен Гогољев Шињел. *Београдски књижевни часопис*, бр. 27.
58. Жмегач, В. (1987). *Повијесна поетика романа*. Загреб: Графички завод Хрватске.
59. Жмегач, В. (1988). *Проблематика „иманентне поетике“*, *Поетика српске књижевности* (уредио Новица Петковић). Београд: Институт за књижевност и уметност.
60. Иванић, Д. (1966). *Српски реализам*. Нови Сад: Матица српска.
61. Ингарден, Р. (1971). *О сазнавању књижевноуметничког дела*. Прев. Б. Живојиновић. Београд: Српска књижевна задруга.
62. Ingarden, R. (2000). *Poetika*. Beograd.
63. Јасперс, К. (1967). *Филозофија егзистенције*. Београд: Просвета.
64. Јакобсон, Р. (1966). *Лингвистика и поетика*, Београд: Нолит.
65. Јакобсон, Р. (1988). *Темељи језика*. Загреб: Глобус.
66. Јеремић, Љ. (1978). *Проза новог стила*. Београд: Просвета.
67. Јеремић, Љ. (2004). *Савремена тумачења романа. Ка савременој настави српског језика и књижевности*. Београд.
68. Jerkov, A. (1991). *Od modernizma do postmoderne*. Priština – Gornji Milanovac.
69. Јерков, А. (1997). Иманентна поетика. *Годишњак за поетичка и херменеутичка истраживања* ПХ1.
70. Јовановић, Б. (2006). *Дух паганског наслеђа у српској традиционалној култури*. Београд: Народна књига, Алфа.
71. Јеротић, В. (2004). *Психоанализа-болест-стварање*. Београд: Службени лист СЦГ.
72. Јеротић, В. (2002). *Дарови наших рођака*. Београд: Ars Libri.
73. Јеротић, В. (1997). Петријин ореол. У: *Дарови наших рођака*. Књига прва. Београд: Просвета.
74. Jung, K. G. (2003). *Psihološki tipovi*. Beograd: Dereta.
75. Jung, K. G. (1973). *Analiticka psihologija i pogled na svet. Duh i zivot*, str. 57.
76. Jung, K. G. (1984). *O psihologiji nesvesnog*. Novi Sad: Matica Srpska.
77. Јунг, К. Г. (2015). *Архетипови и колективно несвесно*. Подгорица: Народна књига. Београд: Miba Books.
78. Калер, Ц. (1990). *Структуралистичка поетика*, Београд.

79. Кајзер, В. (1957). *Tko pripovijeda roman*. Zagreb: Umjetnost riječi, godina I, br. 3, str. 157–169.
80. Кајзер, В. (1973). *Језичко уметничко дело*. Прев. З. Константиновић. Београд: Српска књижевна задруга.
81. Кант, И. (2016). *Заснивање метафизике морала*. Прев. Н. М. Поповић, Београд: Дерета.
- Катрога, Ф. (2011). *Историја, време и памћење*. Прев. С. Асановић Тодоровић. Београд: Клио.
82. Кант, И. (1970). *Критика чистог ума*. Београд.
83. Катрога, Ф. (2011). *Историја, време и памћење*. Прев. С. Асановић Тодоровић. Београд: Клио.
84. Ковачевић, М. (2015). *Стил и језик српских писаца*. Београд: Завод за уџбенике.
85. Бужињска, А. и Марковски, М. П. (2006). *Књижевне теорије XX века*. Београд: Службени гласник.
86. Карановић, З. и Јокић, Ј. (2013). Свет флоре у веровању, причи, песми, магијској пракси и лечењу. У: З. Карановић, Ј. Јокић (ур.), *Биље у традиционалној култури Срба. Приручник фолклорне ботанике (131–156)*. Нови Сад. Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет.
87. Кулишић, Ш., Петровић, П., Пантелић, Н. (1970). *Српски митолошки речник*. Београд: Нолит.
88. Латковић, В. (1982). *Народна књижевност*. Београд: Бакар.
89. Лалић, И. В. (1971). Немогућност једног повратка на Душановац. У: *Критика и дело*. Београд: Нолит.
90. Лазић, Н. (2016). *Време и простор у златном руну Борислава Пекића*. Београд: Универзитет у Београду, Универзитетска библиотека Светозар Марковић.
91. Лешић, З. (2010). *Теорија књижевности*. Београд: Службени гласник.
92. Лешић, З. (1979). *Језик и књижевно дјело*. Сарајево: Свјетлост.
93. Лотман, Ј. (1976). *Структура уметничког текста*. Београд: Нолит.
94. Лукач, Ђ. (1958). *Историски роман*. Прев. Ф. Филиповић. Београд: Култура.
95. Мацура, С. (2011). *Епитаф затрима. Романи Слободана Селенића*. Лакташи: Графомарк.
96. Мацура, С. (2007). *Поетика романа Слободана Селенића*. Докторска дисертација. Београд.
97. Мацура, С. (2018). *Наративни лавиринт. Улазак*. Бања Лука: ЈУ Народна и универзитетска библиотека Републике Српске.
98. Мацура, С. (2018). *Наративни лавиринт. У средишту*. Бања Лука: ЈУ Народна и универзитетска библиотека Републике Српске.
99. Ман, П. де. (1975). *Проблеми модерне критике*. Београд: Нолит.
100. Микић, Р. (2005). *Прича и значење*. Београд: Албатрос.
101. Милошевић, Н. (1990). *Негативни јунак*. Београд: Белетра.
102. Милосављевић, П. (1978). *Поетика Момчила Настасијевића*. Нови Сад: Матица српска.
103. Милосављевић, П. (2009). *Теорија књижевности*. Београд, Грачаница: Мирослав, Књиготвориница Логос.
104. Милосављевић, П. (2000). *Методологија проучавања књижевности*. Београд: Требник.
105. Милосављевић, П. (1993). *Теорија белетристике*. Ниш: Просвета.

106. Милосављевић, П. (2012). *Наратолошка истраживања I*. Београд, Грачаница: Матица српска у Дубровнику, Мирослав, Логос.
107. Милосављевић, П. (2000). Логос и парадигма. Београд: Требник.
108. Михаиловић, Д. (1997): „Гађење над политиком”. разговарао Мило Глигоријевић. Београд: НИН, бр. 2414. 4. април, 1997. стр. 38.
109. Михаиловић, Д. (1998). „Ја сам срећан човек”. разговарала Милка Лучић. Београд: Политика, бр. 30249. 10. јануар, 1998. стр. 19.
110. Михаиловић, Д. (1967). „Моја литерарна филозофија води најдиректније порекло из мога народа”. разговарао С. Милошевић. Београд: Политика, бр. 19415. 22. октобар, 1967. стр. 20.
111. Михаиловић, Д. (1990). „Чувала ме је књижевност”. разговарао Велимир Ћургуз. Београд: Политика, бр. 27659. 6. октобар, 1990. стр. 15.
112. Михаиловић, Д. (1973). „Стил је нешто друго”. разговарао Видосав Стевановић. Београд: Књижевна реч, год. II, 1973. стр. 12.
113. Михаиловић, (1984). „Био сам надвладан”. разговарао Боро Кривокапић, Београд: НИН, бр. 1725. 22. јануар, 1984. стр. 28.
114. Михаиловић, Д. (1994). „Пораз живота”. разговарао Зоран Радисављевић. Београд: Политика, бр. 28831. 22. јануар, 1994. стр. 17.
115. Meletinski, E. M. (1983). *Poetika mita*. Beograd: Nolit.
116. Meletinski, E. M. (2011). *O književnim arhetipovima*. Sremski Karlovci – Novi Sad: Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića.
117. Новаковић, С. (1982). *Историја и традиција*, изабрани радови, приредио Сима Ћирковић. Београд: Српска књижевна задруга.
118. Новаковић, А. (2004). *Кад је Тито разбијао „тикве”*. Београд: Народна књига-Алфа.
119. *О делу Драгослава Михаиловића* (2009). Зборник радова, прир. Д. Ајдачић и З. Момчиловић. Врање: Учитељски факултет у Врању, Центар за издавачку делатност.
120. Павловић, Ж. (2003). *Биланс совјетског термидора*. Прир. С. Гавриловић. Београд: Народна књига/Алфа, Београд.
121. Палавестра, П. (1972). *Послератна српска књижевност 1945-1970*. Београд: Просвета.
122. Палавестра, П. (1983). *Критичка књижевност*. Београд: Вук Караџић.
123. Палавестра, П. (1991). *Књижевност – критика идеологије*. Београд: Српска књижевна задруга
124. Пантић, М. (2015). *Основи српског приповедања*. Београд: Завод за уџбенике, Београд.
125. Пантић, М. (1999). Драгослав Михаиловић: О истом, из другог угла. У: *Александријски синдром 3*. Нови Сад: Матица српска.
126. Петковић, Н. (1990). О типовима приповедања. У: *Огледи из српске поезике*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.
127. Петковић, Н. (1988). *Два српска романа*. Београд: Народна књига.
128. Петковић, Н. (1975). *Језик у књижевном делу*. Београд: Нолит.

129. Петковић, Н. (1988). Проучавање иманентне поетике: Предмет и сврха. У: *Поетика српске књижевности*. Београд: Институт за књижевност и уметност – Научна књига.
130. Петковић, Н. (1990). *Огледи из српске поетике*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.
131. Перишић, М. (1998). *Жена у друштвеном животу у Србији крајем 19. века. Србија у модернизацијским процесима 19. и 20. века 2, Положај жене као мерило модернизације*: научни скуп. Београд: Институт за новију историју Србије.
132. Певуља, Д. (2012). Проблем посредовања у Злотворима Драгослава Михаиловића. У: *Књижевно дјело Драгослава Михаиловића*. Зборник. Ћоровићеви сусрети. Билећа – Гацко: СПКД Просвјета.
133. Поповић, Т. (2007). *Речник књижевних термина*. Београд: Logos Art.
134. Поповић, Т. (2011). *Стратегије приповедања*. Београд: Службени гласник.
135. Поповић, Т. (2011). Сказ: Гогољ и српски приповедачи. *Стратегије приповедања*. Београд: Службени гласник.
136. Поповић, В. (1991). Психа, мит и патос. *Етнопсихологија данас*. Београд: Дом културе „Студентски град“.
137. Пешић, Р. и Милошевић Ђорђевић, Н. (1996). *Народна књижевност*. Београд: Требник.
138. Питулић, В. (2001). *Трагом архетипа. Од усмене ка писаној речи*. Београд: Душтво за српски језик и књижевност Србије.
139. Пражић, А. (2000). *Смисао слободе*. Београд: Плато.
140. Раденковић, Љ. (1991). *Казивања о нечастивим силама*. Ниш: Просвета.
141. Раденковић, Љ. (1996). *Симболика света у народној магији јужних Словена*. Ниш: Просвета.
142. Радић, Д. Ж. (2011). *Аутобиографија, фикција и ја*. Београд: Службени гласник.
143. *Речник књижевних термина* (1986). Београд: Нолит.
144. *Rađanje moderne književnosti. Roman.* (1975), prir. A. Petrov. Beograd: Nolit.
145. Рот, Н. (1988). *Психологија личности*, четрнаесто издање. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.
146. Рот, Н. (2014). *Основи социјалне психологије*. Изабрана дела, том 3, друго издање, Београд: Завод за уџбенике.
147. Ravlić, S. (2001). *Politička ideologija: preispitivanje pojma*. *Politička misao*, Vol XXXVIII, br. 4, str 146–160.
148. Рибникар, В. (1987). Монолошка форма у прози Драгослава Михаиловића. У: *Могућности приповедања*. Београд: Београдско издавачкографички завод.
149. Саџак, М. (2001). *Натуралистички наративни модели у српској прози између реализма и модерне*. Београд: Чигоја.
150. Солар, М. (1989). Идеја у књижевности и Приповједач. У: *Теорија прозе*. Загреб: Свеучилишна наклада Либер.

151. Солар, М. (1980). *Идеја и прича: Аспекти теорије прозе*. Загреб: Знање.
152. Солар, М. (2012). *Теорија књижевности са рјечником књижевнога називља*. Београд: Службени гласник.
153. Солар, М. (1976). *Књижевна критика и филозофија књижевности*. Загреб: Школска књига.
154. Solar, M. (1979). *Moderna teorija*. Beograd: Nolit.
155. Stanzel, F. (1984). Priповједни tekst u prvom i priповједни tekst u treћem licu. *Republika*, XL, broj 4. Zagreb.
156. Стојковић, М. (2020). Функција и значење биља у обредно-обичајној пракси села Готовуша у Сиринићкој жупи. У: Међународни научни скуп *Наука без градница 3* (књига 1), Косовска Митровица, 345–363.
157. Стојковић, М. (2021). „Григорије Божовић – жртва политичке идеологије“. У: *Зборник радова Етика и естетика Григорија Божовића (Тематски зборник водећег националног значаја)*. Косовска Митровица, Зубин Поток: Филозофски факултет у Косовској Митровици, Културни центар „Стари Колашин“ Зубин Поток, 225–234.
158. Савременик (1971). Српска књижевност данас. *Савременик*. Београд: Год. XVII, бр. 4.
159. Савременик, (1971а). Београд: год. XVII, бр. 10.
160. Тартаља, И. (1979). *Приповедачева естетика*. Београд: Нолит.
161. Тутњевић, С. (2006). О појмовима поетика и поетологија. *Књижевна историја*. Београд, XXXVIII, 2006, бр. 128-129, стр. 383.
162. Тодоров, Ц. (1986). *Поетика*. Београд: Филип Вишњић.
163. Томашевски, Б. (1972). *Теорија књижевности*. Београд: Српска књижевна задруга.
164. Trebješanin, Ž. (2000). *Rečnik psihologije*. Beograd: Stubovi kulture.
165. Uspenski, V. (1979). *Poetika kompozicije. Semiotika ikone*. Beograd: Nolit.
166. Флакер, А. (1986). *Стилске формације*. Загреб: Свеучилишна наклада Либер, Загреб,
167. Флакер, А. (1986а): Умјетничка проза. *Увод у књижевност*. Зденко Шкроб и Анте Стамаћ. Загреб: Глобус.
168. Франкл, В. (2009). *Психотерапија и егзистенцијализам: смисао и душевно здравље*. Београд: ИП „Жарко Албуљ“.
169. Финк, Е. (1984). *Основни феномени људског постојања*. Београд: Нолит.
170. Форстер, Е. (2002). *Аспекти романа*. Прев. Н. Кољевић. Нови Сад: Орфеус.
171. Фрај, Н. (2007). *Анатомија критике*. Прев. Г. Раичевић. Нови Сад: Орфеус.
172. Фром, Е. (1989). *Анатомија људске деструктивности*. Друга књига. Дјела. Превели Гвозден Флего и Весна Марчец-Бели. Загреб: Напријед.
173. Фројд, С. (1969а). *Психопатологија свакодневног живота*. Одабрана дела Сигмунда Фројда И–ВИИИ, књига прва. Нови Сад: Матица Српска.
174. Фројд, С. (1969б). *Увод у психоанализу*, одабрана дела Сигмунда Фројда И–ВИИИ, књига друга. Нови Сад: Матица Српска.

175. Фројд, С. (1984). *О сексуалној теорији – тотем и табу*. Нови Сад: Матица српска.
176. Фрејзер, Џ. (1992). *Златна грана*. Београд: БИГЗ.
177. Хегел, Г. Ф. (2006). *Филозофија историје*. Прев Б. Зец. Београд: Федон.
178. Ходел, Р. (2009). Текстурална кохеренција сказа (Јалова јесен Драгослава Михаиловића). У: *Дискурс (српске) модерне*. Београд: Филолошки факултет, Институт за књижевност и уметност: Чигоја штампа.
179. Ходел, Р. (2017). Михаиловићев књижевни опус – покушај синопсиса. У: *Савремена проза. Зборник*. Трстеник: Народна библиотека Јефимија.
180. Цвијић, Ј. (1988). Динарска племена. У: *О балканским психичким типовима. Јован Цвијић и Иво Андрић*. Прир. П. Цацић. Београд: Просвета.
181. Чајкановић, В. (1973). *Мит и религија у Срба*. Београд: Српска књижевна задруга.
182. Чајкановић, В. (1994). *Из српске религије и митологије*. Београд: Српска књижевна задруга, Београдско издавачко – графички завод, Партенон М. А. М.
183. Цацић, П. (1996). Нови талас. У: *Из дана у дан II. Сабрана дела Петра Цацића*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.
184. Цацић, П. (1995). Фрагменти о Драгославу Михаиловићу. *Повеља*. Краљево: год. XXV, бр. 3.
185. Шеших, Б. (1977). *Човек, смисао и бесмисао. Дијалектика смисла и бесмисла*. Рад: Београд.
186. Штајгер, Е. (1978). *Умеће тумачења и други огледи*. Београд: Просвета.
187. Штанцл, Ф. (1987). *Типичне форме романа*. Нови Сад: Књижевна заједница Новог Сада.

Кликните да бисте почели унос текста.

4. Циљеви истраживања

1. На темељу досадашњих сазнања о поетици Драгослава Михаиловића успоставити модел који ће нас довести до детаљније и потпуније интерпретације његовог романескног опуса а тиме и до основних постулата поетике овог писца. Модел испитивања који ћемо покушати да успоставимо у току овог истраживања требало би да допринесе потпунијој интерпретацији сваког појединачног романа и целокупног фикцијског романескног опуса као целине.
2. Осветљавање књижевно-историјског контекста у коме је Драгослав Михаиловић формиран као писац, као и историјског контекста и његовог односа према историји транспоновоаног у романескна остварења.
3. Испитивање обриса експлицитне поетике Драгослава Михаиловића која ће довести до увида у слојеве његове имплицитне поетике.
4. Анализа наративних поступака у романима која води ка запажању сложености обликовања ликова, тема и мотива.
5. Анализа ликова, са акцентом на главне ликове, њихове односе са другим ликовима и околином која их окружује, чиме се усмерава пажња на процесе карактеризације, психологизације и трансформације у току романа, који су, између осталог, условљени просторним и временским одредницама.
6. Испитивање архаичних образаца, традицијских и фолклорних елемената како би се остварило улажење у дубље слојеве романа и њихово функционисање у оквиру њих.
7. Проналажење скупа препознатљивих средстава и поступака примењених у организовању књижевно-уметничких остварења. Фокусом на експлицитну и имплицитну поетику писца доћи до целовите слике поетике романескних остварења остављајући могућност за будућа истраживања.

Хипотезе

1. Различiti poetički stavovi, objašnjeња и животно искуство условљено историјским контекстом значајано су утицали на настанак романеских остварења Драгослава Михаиловића. Трагови које је у пишчеву личност урезало једно време, режим и голооточко искуство јасно су видљиви у његовим романима.
2. Трагом експлицитне поетике писца могуће је ући у унутрашњост наративних текстова у којима се путем тематско-мотивске организације открива пишчев богат доживљај човека и света око себе.
3. Специфичност наративних поступака у романима Драгослава Михаиловића отвара могућности за бројна, богата тумачења у нараторолошком кључу са фокусом на доминантан облик представљања говора у неколико романа, технику сказа, која има упориште у теорији сказа Бориса Ејхенбаума и допуну у теорији приповедања Жерара Женета.
4. Ликови у романима Драгослава Михаиловића представљају огледало његовог дубоког доживљаја малог и трагичног човека, који показује немогућност да се снађе и избори са временом и околностима у којима се налази. Улазећи у процесе карактеризације и психологизације ликова писац понире у саму суштину огољеног човековог бића.
5. Уз нужно обавештавање о природи одредница времена и простора, у току истраживања је неизоставно промишљање о начину на који ове одреднице обликују романеско стваралаштво Драгослава Михаиловића, где се уочава тежња писца да у својим романима саопшти све оно о једном историјском моменту, идеологији једне државе и нације и људским судбинама које се под њеним утицајем трансформишу и постају трагичне. При свему томе, видљиви су изразити укрштаји прошлости и садашњости, реалног и фантастичног, гротеског и трагичног.
6. Романи Драгослава Михаиловића представљају ризницу фолклорне грађе погодне за анализу њихових дубљих, традиционалних слојева. Обиље елемената традиције и фолклора pogodно је за посматрање романа у антрополошком и етнопсихолошком кључу једне заједнице, што омогућава дубља и нова читања.

5. Очекивани резултати

Очекује се да ће ово истраживање, уз испитивање и осветљавање различитих сегмената романа Драгослава Михаиловића донети јаснији увид у пишчеве поетичке ставове и дати целовиту слику његове поетике, која ће отворити пут будућим истраживања његовог књижевно-уметничког дела и дати значајан научни допринос.

6. План рада

0. Увод

1. Поетика романа – појам и термин

2. Биографија Драгослава Михаиловића

2.1. Књижевни портрет

Драгослава Михаиловића

2.2. Књижевно историјски

контекст и појам „прозе новог стила“

2.3. Романи Драгослава

Михаиловића у светлу књижевне критике

3. Експлицитна и имплицитна

поетика

3.1. Обриси експлицитне поетике

Драгослава Михаиловића

4. Теме и мотиви у романима

Драгослава Михаиловића

5. Наративни поступци у романима

Драгослава Михаиловића

6. Ликови

6.1. Теорија ликова

6.1.1. Главни ликови

Михаиловићевих романа

- 6.1.2. Трансформације главних ликова у романима Драгослава Михаиловића
7. Време и простор у романима Драгослава Михаиловића
8. Фолклорни подтекст у романима Драгослава Михаиловића
9. Закључак
10. Библиографија
 - 10.1. Извори
 - 10.2. Литература

Истраживање ће бити организовано путем поглавља у којима ће се испитивати организација Михаиловићевих романа на различитим нивоима књижевне структуре уз коришћење адекватне литературе и поткрепљивањем тврдњи уз одговарајуће одломке из романа.

План рада је следећи:

У уводном делу рада ће се укратко образложити тема докторске дисертације, циљеви и резултати које се очекују. Прво поглавље рада биће посвећено теорији романа као жанра чиме ће се поставити теоријска основа истраживања и донети теоријска објашњења појмова поетике, романа и поетике романа.

У другом делу биће речи о биографији Драгослава Михаиловића, његовом књижевном портрету, књижевно – историјском контексту у коме се његово књижевно дело појавило и о томе како књижевна критика види његова романескна остварења.

У наредном, трећем делу истраживања, коришћењем књижевно-теоријских сазнања, биће дата објашњења појмова експлицитне и имплицитне поетике као и обриса експлицитне поетике Драгослава Михаиловића, а све у циљу бољег разумевања његовог књижевно-уметничког дела.

Четврто поглавље биће резервисано за питање тематско-мотивског круга у романима Драгослава Михаиловића при чему ће, између осталог, акценат бити стављен на разлоге приклоњености писца одређеним темама и мотивима, као и на приказивање њихове разраде које доприноси специфичности пишчеве поетике.

У петом делу биће речи о наратологији као књижевној дисциплини и наративним поступцима у романима Драгослава Михаиловића. Тако ће бити осветљен појам имплицитне поетике овог писца која ће бити представљена аналитичким приступом романескним остварењима и бити анализирана према хронолошком реду њиховог објављивања.

Наредно поглавље ће се односити на теоријску и критичку експликацију термина *лик* која ће представљати основу за поглавља укључена у овај део, у којима ће пажња бити усмерена аналитичком приступу процеса карактеризације, психологизације, духовне и физичке трансформације ликова у току романâ.

Седмо поглавље биће резервисано за уочавање значаја просторних и временских одредница у романима Драгослава Михаиловића.

Осми део истраживања допринеће реконструкцији богатог фолклорног подтекста у романима који ће расветлити један изразито традиционални сегмент поетике романâ Драгослава Михаиловића.

Закључак, завршни део истраживања, синтетисаће запажања о основним постулатима пишчеве поетике.

Сједињавањем досадашњих сазнања о писцу, уједно и сазнања о његовој експлицитној и имплицитној поетици, темама и мотивима, наративним поступцима у романима, ликовима, хронотопу и фолклорном подтексту, несумњиво је да ће се у основним моделима поетике његових романа препознати складан спој традиционалног и модерног, што овог писца ставља у ранг најзначајнијих писаца друге половине 20. века.

7. Методе истраживања

Књижевно-теоријски приступ, интердисциплинарни приступ, текстуална и интертекстуална метода, аналитичко-синтетичка метода, компаративна метода, психоаналитичка метода, херменеутичка метода, архетипска критика.

Употребом књижевно-теоријског приступа, односно давањем теоријских основа свих појмова који ће бити предмет истраживања у раду, отвара се могућност за теоријско поткрепљивање изнетих тврдњи које су у вези са поетским одликама романа Драгослава Михаиловића, где ће уједно од великог значаја бити примена различитих интердисциплинарних поступака и „алата“ којима ће се доћи до њеног детаљнијег осветљења. Користећи се романима односно самим текстовима који су у средишту нашег испитивања, отвориће се могућност за њихова нова и детаљнија читања и откривања онога што је њима иманентно. То ће нам дати потпунији увид у одлике пишчеве имплицитне поетике.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

КАНДИДАТА: Маријана Стојковић

НАПОМЕНА: Кликните да бисте почели унос текста.

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је кандидат Маријана Стојковић подобан за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области Филолошке науке, ужа научна област Теорија књижевности.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Слађана Алексић подобан/на за ментора предложене докторске дисертације.

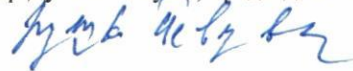
На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици да донесе позитивне оцене о подобности кандидата Маријане Стојковић и предложене теме докторске дисертације „Поетика романа Драгослава Михаиловића“ а да се за ментора именује проф. др Слађана Алексић, ванредни професор Филозофског факултета у Косовској Митровици.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

1. Проф. др Слађана Алексић, ментор

2. Проф. др Душко Певуља, председник Комисије

3. Проф. др Небојша Лазић, члан Комисије

